

Η «άνοιξη» του ελληνικού κοσμήματος

Μια δυναμική γενιά σχεδιαστών δημιουργεί ένα νέο, ισχυρό brand – Τέσσερις εκπρόσωποι της συστήνονται στην «Κ»

της ΤΑΣΟΥΛΑΣ ΕΠΤΑΚΟΙΛΗ

Είναι από τους ανθρώπους που ακτινοβολούν θετική ενέργεια. Γελάει διαρκώς. Κι όχι μόνο με το στόμα και τα μάτια, αλλά και με τους ώμους, τα χέρια – ολόκληρη! Ειδικά όταν μου δείχνει τα κοσμήματά της. Τα πολύ χαριτωμένα και προσιτά σε τιμή «Βραχιολάκια του μήνα», για αρχή. Αυτό του Φεβρουαρίου είναι λίγο vintage, με ένα μισοφέγγαρο και αστεράκια. «Στα χρόνια του Μεσοπολέμου υπήρχε η μόδα του "Paper Moon". Στα στούντιο υπήρχαν μεγάλα χαρτονένια μισοφέγγαρα και πάνω τους κάθονταν οι φωτογραφιζόμενοι για να ποζάρουν», μου εξηγεί. Επειτα φέρνει να δω τα «Κλαδιά», μια πρωτότυπη σειρά από μπρούτζο (επιχρυσωμένο ή με μαύρο επιπλατίνωμα) και τα «Ελατήρια», υπέροχα δαχτυλίδια που προσαρμόζονται άψογα στα δάχτυλα και ακολουθούν τις κινήσεις τους.

Η Δάφνη Παπαθανασοπούλου είναι μόλις 28 ετών. Αλλά έχει καταφέρει να κάνει ευδιάκριτη τη «γραφή» της στον σχεδιασμό κοσμημάτων. Δεν είχε στο μυαλό της να ασχοληθεί επαγγελματικά μ' αυτό το αντικείμενο. Σπούδασε κοινωνιολογία στο Πάντειο. Όμως η μητέρα της ασχολείται κι αυτή με το κόσμημα, από άλλο... μετερίζι. Είναι η Μαριάννα Πετρίδη, ιδιοκτήτρια του ομώνυμου καταστήματος του Κολωνακίου. Από τη μια πλευρά, λοιπόν, υπήρχαν οι επιρροές: η Δάφνη, ουσιαστικά, μεγάλωσε μέσα στα κοσμήματα. Κι από την άλλη ενέσκηψε η κρίση.

«Το 2007 σχεδίασα τα πρώτα κομμάτια μου. Τα συμπτώματα της υφεσης δεν ήταν ακόμα ορατά, αλλά το ένιωθες πως κάτι ζοφερό πλησίαζε. Θέλησα, λοιπόν, να στηρίξω την οικογενειακή επιχείρηση. Η άλλη επιλογή ήταν να φύγω στο εξωτερικό, όπως οι περισσότεροι φίλοι μου. Αποφάσισα να μείνω και να δώσω τη μάχη μου...». Δεν το μετανιώνει. Σήμερα εξακολουθεί να δημιουργεί, πειραματιζόμενη συνεχώς με τις φόρμες και τα υλικά. «Δεν ακολουθώ τη μόδα», διευκρινίζει. «Προσπαθώ να αγγίξω την εποχή, αλλά με "νινελιές", υπαινικτικά. Θέλω τα κοσμήματά μου να έχουν διαχρονικότητα και όχι ημερομηνία λήξης».

Μια ολόκληρη γενιά παλεύει να

Δάφνη Παπαθανασοπούλου: από την Κοινωνιολογία στο κόσμημα. Οι περισσότεροι φίλοι της έφυγαν στο εξωτερικό μετά τις σπουδές τους. Εκείνη αποφάσισε να μείνει στην Ελλάδα και να δώσει τη μάχη της.

Δανάη Γιαννέλη: άφησε πίσω της μια «στριμμένη» καριέρα στο μάρκετινγκ για να ακολουθήσει πιο δημιουργικά μονοπάτια. Στην κορυφή της σελίδας, δαχτυλίδια της από τη σειρά Madame Butterfly.

Η Ελενα Καπομασσοπούλου θα είναι στην Τεχνόπολη. Μιλήσαμε όμως από τη Νέα Υόρκη όπου βρίσκεται. Είπαμε, το κόσμημα ανοίγει δρόμους – και στην άλλη όχθη του Ατλαντικού! Σύντομα, κοσμήματά της θα βρίσκονται στο πωλητήριο του Design Museum της αμερικανικής μητρόπολης. Αφετηρία της; Η αρχιτεκτονική. Αποφοίτησε με άριστα από το τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών το 2009. Το 2011 ολοκλήρωσε με τιμητική διάκριση τις μεταπτυχιακές σπουδές της στο νεοϋρκέζικο Columbia University. Πώς βρέθηκε στον χώρο του κοσμήματος; «Πιστεύω πως καθένας μπορεί να σχεδιάσει κοσμήματα, όπως καθένας μπορεί να σχεδιάσει και μια κατοικία», λέει. «Εμένα με γοήτευσε το αρχιτεκτονικό κόσμημα, που είναι μια κατηγορία από μόνο του». Και πώς ορίζεται; «Το υλικό που χρησιμοποιείται είναι το σκυρόδεμα, το γωστό μπέτον. Μέσα από το επάγγελμά μου έχω γνωρίσει τη συμπεριφορά του και θαυμάζω τις ιδιότητές του. Έχει εκτιμηθεί πολύ από τους αρχιτέκτονες, όμως έχει αδικηθεί από τον υπόλοιπο κόσμο. Χρησιμοποιείται εκτενώς στην κατασκευή, αλλά θεωρείται ψυχρό, απροσέγγιστο, γι' αυτό και επενδύεται λιγότερο. Τα κοσμήματά μου έχουν στόχο να προσδώσουν στο μπέτον αισθητική ποιότητα...»

Με υλικό το μάρμαρο

Η Εξένια-Νεφέλη Βλάχου είναι μια ακόμα χαρακτηριστική περίπτωση νέας σχεδιάστριας κοσμημάτων. Αφού σπούδασε styling, πατρών και fashion design, και εργάστηκε ως πατρνοίστ σε μια εταιρεία, αποφάσισε να καταπαστεί με μια επίσης απρόσμενη πρώτη ύλη: το μάρμαρο – το οποίο δουλεύει μαζί με χρυσό και ασήμι! Η σειρά Marmarometry, την οποία δημιούργησε, βγήκε στην αγορά μόλις πριν από έναν χρόνο. Τι τη γοητεύει σε αυτό το υλικό; Κατ' αρχήν η πρόκληση: δουλεύεται δύσκολα, αλλά το αποτέλεσμα αξίζει τον κόπο, όπως εξηγεί. Αλλά κυρίως η μοναδικότητά του. Κανένα κομμάτι μάρμαρου δεν μοιάζει με το άλλο, ακόμα κι αν προέρχονται από την ίδια πλάκα.

Η Δανάη Γιαννέλη δε συμμετέχει

«Αν δεν έχω χρήματα να αγοράσω ένα ακριβό κομμάτι του τάδε ξένου οίκου, θα προτιμήσω μια πιο προσιτή δημιουργία, η οποία όμως θα έχει μοναδικότητα και θα χαρακτηρίζεται από την άριστη διαχείριση του υλικού», λέει η Iris Κρητικού.

στην έκθεση «A Jewel Made in Greece». Είναι όμως μια από τις ποταλάντρες και ενδιαφέρουσες εκπροσώπους του σημερινού ελληνικού κοσμήματος. Ξεχωριστή και η δική της πορεία. Σπούδασε δημόσια διοίκηση στο Πάντειο. Έκανε μεταπτυχιακό στο Λονδίνο. Επέστρεψε στην Ελλάδα και έπιασε δουλειά σε μεγάλη εταιρεία, στον τομέα του μάρκετινγκ. «Όσο ανέβαινα, το δημιουργικό κομμάτι γινόταν ολοένα και μικρότερο. Αρχισα να ασφικτώ». Παιραιτήθηκε και αποφάσισε να ασχοληθεί με το κόσμημα.

Μάλλον έπαιξαν ρόλο σε αυτό τα γονίδια. Ο πατέρας της ήταν γιατρός αλλά είχε πάθος με την καλλιγραφία. Όταν ήταν μικρή, καθόταν με τις ώρες δίπλα του και τον παρατηρούσε. Τη δική του καλλιτεχνική ευαισθησία κληρονόμησε. Κι αν προσέξει κανείς, τα κοσμήματά της θυμίζουν μονοκτυλιές. Ξαν να γράφει με χρυσό ή ασήμι.

Μαθήτευσε στο πλευρό του Δημήτρη Νικολαΐδη. Πρώτη δημιουργία της ήταν ένα κόσμημα για τον λαϊκό – το σύμβολο του απείρου σε χρυσό – που είναι μέχρι σήμερα ανάμεσα στα ευπώλητα της γκάμας της. Τι ετοιμάζει τώρα; Από τον πάγκο του εργαστηρίου της φέρνει ένα σακουλάκι. «Δες, αυτά είναι κοχυλάκια που μαζέψα από την παραλία του Κόλπου της Γέρας, στο νησί μου, τη Μυτιλήνη. Πάνω τους θα "πατήσουν" τα καλούπια για την κατασκευή μου σειράς», λέει. «Δε μυρίζουν θάλασσα...»

Δεκάδες Έλληνες σχεδιαστές-παραγωγοί σύγχρονου κοσμήματος από τις 25 Φεβρουαρίου (έως τις 29) θα παρουσιάσουν για τρίτη φορά τη δουλειά τους στην Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων.

βρει διεξοδο στη δημιουργικότητά της. Και, φυσικά, να εξασφαλίσει τα προς το ζην. Συνδέεται αυτή η ανάγκη με την «άνοιξη» του ελληνικού κοσμήματος; Κι αν ναι, με ποιον τρόπο; «Φυσικά! Το σύγχρονο ελληνικό κόσμημα ανοίγει δρόμους, δίνει λύσεις, ακριβώς λόγω κρίσης. Όχι μόνο στους δημιουργούς του αλλά και στους αποδέκτες του», λέει η ιστορικός τέχνης Iris Κρητικού. «Εννοώ ότι αν δεν έχω χρήματα να αγοράσω ένα ακριβό κομμάτι του τάδε ξένου οίκου, θα προτιμήσω μια πιο προσιτή δημιουργία, η οποία όμως θα έχει μοναδικότητα και θα χαρακτηρίζεται από άριστη διαχείριση του υλικού. Να σου δώσω ένα παράδειγμα: η Κρητική Βούλα Καραμπάτζακ έχει γιαγιά υφάντρια. Σε ό,τι φτιάχνει αφομοιώνει όλη την παράδοση του τόπου της. Η η Γεωργία Γκρεμούτη που συμμετέχει στη φετινή έκθεση του Μουσείου Λαλαούνη: κάνει γλυπτική σε χαρτί και φτιάχνει εκπληκτικά πράγματα».

Ισως κάποιοι το αγνοούν, αλλά η Ελλάδα έχει μεγάλη παράδοση στο κόσμημα.

Εν αρχή η ν Μαρουλίνα (1908-1997): Αυτοδίδακτη καλλιτέχνης, συνδύαζε ευτελή και ακριβά υλικά (κοχύλια, χάντρες, δέρμα, χρυσό κορδόνι, μαργαριτάρια, πολύτιμες και ημιπολύτιμες πέτρες, ασήμι και χρυσό) στις δημιουργίες της. Σχεδόν από τότε άνοιξαν στην

Δαχτυλίδια της Δάφνης, από χρυσό, με πολύτιμες πέτρες και διαμάντια.

Από τη σειρά Κλαδιά: επίσης της Δάφνης. Πρώτη ύλη, ο μπρούτζος.

Κολιέ από μάρμαρο θάσου και Αλιβερίου: διά χειρός Εξένιας-Νεφέλης Βλάχου.

νάκη και τον Βουράκη, μέχρι τον Τάκη και τη Στέλλα Καβαλλιεράτου ή την Πιερρέττα Λορεντζάτου, που «πάντρεψε» παραδοσιακά μοτίβα με το ευρωπαϊκό ντιζάιν. Όλοι αυτοί άφησαν επιγόνους.

Σε αυτούς σίγουρα περιλαμβάνονται όσοι συμμετέχουν στο «A Jewel Made in Greece», την ευέλικτη πλατφόρμα που δημιούργησε η «ανήσυχη» Σαμόλη, δίνοντας «βήμα» σε

Κολιέ από μπέτον: η Ελενα Καπομασσοπούλου ασχολείται με το αρχιτεκτονικό

τος, αρχής γενομένης από τις 25 Φεβρουαρίου (έως τις 29), θα παρουσιάσουν για τρίτη φορά τη δουλειά τους στην Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων. «Πρόκειται για ξεχωριστή, δημιουργική παρέα», τονίζει η κ. Κρητικού, η οποία είναι σύμβουλος της διοργάνωσης. «Ανταλλάσσουν πληροφορίες, στήριζαν ο ένας τον άλλον, ανεβάζουν ολόενα και περισσότερο τον πήχη, έχουν αποκτήσει συνείδηση ότι δημιουργούν ένα νέο brand: το ελληνικό κόσμημα του 21ου αιώνα».